

Videostill av Annica Karlsson Rixon.

Lysande fotokonst om kön och identitet

Annica Karlsson Rixons mångsidiga konstnärskap presenteras övertygade på Uppsala konstmuseum skriver Cristina Karlstam.

RECENSION Fotografin är i dag en av de klart dominerande teknikerna i samtidskonsten Och Sverige (vid sidan av Finland) är definitivt en av de nationer vars fotokonst ligger på högsta konstnärliga nivå. Här delas det internationella Hasselbladpriset ut årligen, här finns en gedigen tradition med konstnärnamn som Sune Jonsson, Christer Strömholm, Georg Oddner och Anders Petersen för att bara nämna några. Och här finns inte minst en påfallande stor grupp kvinnliga konstnärer som gjort fotografin till sitt redskap och med detta vunnit nationell och internationell uppmärksamhet.

Uppsala konstmuseum
Today, Tomorrow, Forever
av Annica Karlsson Rixon

En av dessa och kanske den främsta är Annica Karlsson Rixon, vars konstnärskap nu presenteras i en stor utställning på Uppsala konstmuseum. Som därmed åter placerar sig mitt i fokus för samtidskonsten. Utställningen är ett samarbete med Norrköpings och Göteborgs konstmuseer där den tidigare visats. Annica Karlsson Rixon för hem konsthistorien till vår nutid och införlivar den med sin egen krets. Hon diskuterar identitets- och genusfrågor genom att porträttera sina vänner och konstnärskollegor i skilda sammanhang och konstellationer. Det märkliga faktum att flera av dessa lystrar till namnet Annika blir mer än en lustig kuriositet. Namnet tydliggör identitetsfrågorna på ett ovanligt explicit vis. Vem är denna "Annika"?

Identitetsfrågan relativiseras effektivt och med stor tydlighet. Konstnären fokuserar dessa frågor med en svit fotografier där alla dessa "Annikor" placeras vid olika hav. Havet fungerar som en verksam metafor för liv och fruktbarhet, födelse och kropp. Här kopplas sexualiteten till genus- och identitetskomplexet på ett ovanligt spännande sätt.

Att Annica Karlsson Rixons bildkonst har en pregnant feministisk profil råder det ingen tvekan om. Detta blir också väldigt tydligt i konstmuseets utställning. För en gångs skull har dessutom slottets allt annat än lätthanterliga rumsligheter kunnat utnyttjas maximalt. En eloge till utställningens arrangörer för den mycket goda exponeringen av verken.

Utställningens äldsta bilder har sitt ursprung i konstnärens vistelse i USA vid mitten av 90-talet. I ett klusterliknande collage har hon rytmiserat närmare 200 små fotografier av lastbilshytter till en helhet. Detaljer ur denna omfattande bildsvit har lyfts ut som solitärer och bildar verkningfulla pauser i hängningen. Som helhet är denna del av utställningen en överväldigande exponering av det som kan beskrivas som en utpräglat manlig värld.

Här liksom i de flesta av sina verk diskuterar Annica Karlsson Rixon samtidigt fotografins möjligheter och villkor på ett konstruktivt sätt.

Ännu tydligare blir frågorna om identitet och autenticitet i den ovan nämnda sviten bilder av konstnärens kollegor, betitlad Annika by the Sea. Att serien samtidigt fungerar som ett värtaligt feministiskt credo och en manifestation för kvinnors

kunskap och värdighet är uppenbart

Men att reducera Karlsson Rixons avsikter till enbart feministiska proklamationer vore en grov förenkling. I en serie bilder från slutet av 90-talet arbetade hon inträngande med problem relaterade till själva konstnärsrollen, till traditionen och konsthistorien, när hon parafraserade kända verk genom att göra samtida versioner med egna aktörer. Flera av dessa bilder ingår också i utställningen.

Att Annica Karlsson Rixons fotografi hör hemma i en tradition som inte är dokumentär utan snarare teatralt inscenerande och regisserad är uppenbart. Inte minst kan detta iakttas i utställningens senaste verk, enå Uppsala konstmuseum mångsidiga konstnärskap presenteras övertygade i Uppsala, skriver Cristina Karlstam. Ia försvaraupa, breddioner och stillbilder tillsammans med ljud och "repliker" som bildar något av hela utställningens höjdpunkt. I ett 12 minuter långt verk med titeln Resonance visar konstnären sin här en flexibilitet och förmåga att variera och fördjupa, bredda och utveckla sin fotokonst. Här ges flera av hennes kvinnliga kolleger möjlighet att bidra verbalt med sina erfarenheter i ett verk som i alla avseenden imponerar.

I Stockholm pågår denna osedvanligt aktiva vårvinter en rad högintressanta utställningar, alla presenterade och recenserade på UNT:s kultursida. Annica Karlsson Rixons utställning i Uppsala försvara mer än väl sin plats i detta internationella sammanhang.

CRISTINA KARLSTAM

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt.
Eftertryck eller annan kopiering förbjuden.